Column

Rob Buiter is freelance wetenschapsjournalist en maakt natuurreportages voor onder andere Vroege Vogels, Trouw, en SOVON-Nieuws.

Wulpenjacht

Op de recente Sovondag, het jaarlijkse netwerkevenement van vogelend Nederland, is bekendgemaakt dat de Wulp de vogel van 2019 zal worden. Het blijkt een dier met veel vraagtekens. Dat het slecht gaat met de Wulp, dat is een uitroepteken. Maar waaróm het slecht gaat, dat kan niemand met zekerheid zeggen. Toch viel de Sovondag dit jaar niet op door wat er rond de Wulp werd gezegd. Het was wat er op het nippertje níet werd gezegd, dat opviel. Als neutrale, landelijke organisatie die het tellen van vogels zo objectief en zuiver mogelijk organiseert - het actievoeren laten ze in de Nederlandse verdeling aan Vogelbescherming - had de directie en ook de ledenraad van Sovon er geen probleem in gezien om de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging een stand te geven op de markt. Die KNJV had immers ook al de nieuwste vogelatlas gesponsord. Maar dat was dus buiten een bevlogen groep mensen in het veld gerekend. De heftigheid van de reacties op de dreigende aanwezigheid van jagers op de Sovondag, moet de organisatoren onverwacht diep hebben geraakt. In ieder geval hebben ze minder dan een week voor aanvang besloten dat atlassponsor KNJV alsnog niet welkom was op de markt.

Jacht en natuur, dat is nog steeds een discussie die in heftigheid niet al te veel onderdoet voor de polemiek rond de zwarte- of roetveegpieten, die een week eerder al binnen waren gehaald. Want: 'Hoe kan het toch zijn dat mensen die zeggen van de natuur te houden, tegelijk ook op dieren schieten?!' Hoe dat kan, dat is in onze regio te zien in de Amsterdamse Waterleidingduinen. Op deze plek hadden we het eerder al over de Nachtegalen die langzaam uit het duin vertrekken als aantoonbaar gevolg van de kaalslag die door een geïntroduceerde grazer wordt veroorzaakt. Over de jacht op die grazer, het Damhert, valt nog van alles te zeggen, maar voor veel vogelliefhebbers uit Zuid-Kennemerland en ook ver daarbuiten, was de lopende dunning van de populatie herten toch een lang gekoesterde wens.

Zou er ooit een moment komen dat jacht wél openlijk besproken kan worden op het jaarlijkse vogelaarsfeest? Dat moment zou in ieder geval een stuk dichterbij komen, wanneer de jagersvereniging een ferm en onomwonden standpunt inneemt tégen de vele misstanden die dag in dag uit in het veld plaatsvinden. De volstrekt zinloze en brute jachtpartijen op Knobbelzwanen bijvoorbeeld. Of de hardnekkige vervolging van roofvogels, niet toevallig in gebieden waar de weidevogels juist worden gekoesterd. Of iets verder dan onze zuidgrens: de misselijkmakende jacht op de Wulp. Wulpen die langs de kustlijn naar het zuiden trekken kunnen tot op de dag van vandaag een kogelregen verwachten, vanuit laf geplaatste schuilhutjes op het strand, waar de vogels naar beneden worden gelokt door fluitjes en plastic soortgenoten. Of de problemen van de West-Europese Wulpenpopulatie door de jacht in Frankrijk komen, daar zal in het Jaar van de Wulp vast en zeker nog het nodige rekenwerk op worden losgelaten. Jacht hélpt de vogel in ieder geval niet, dat is meer dan zeker. Mijn stem voor de ledenraad van Sovon: een bloemetje, en misschien zelfs wel een stand voor een jagersvereniging, die zich even consequent als keihard uitspreekt tegen al dit soort vormen van zinloze jacht.

■ *Rob Buiter*

Wulp

Foto: René van Rossum